

نویسنده: جیت هیر «Jeet Heer» .

منبع و تاریخ نشر: انتی وار «2020-12-21» .

برگردان: پوهندوی دوکتور سید حسام «مل» .

سی آی ای در حال اجرای چوخته های مرگ
در افغانستان است

The CIA is running death squads in Afghanistan



اریل هاتیز پس از معرفی بعنوان رییس معرفی شده از طرف «جوبایدن» بعنوان مدیر نامزد اطلاعات ملی صحبت میکنند «مارک مکمل / گیتی ایماژ گیتی

جنگ در افغانستان که اکنون در «نزد همین» سال خود است طولانی ترین و جنگ نا حل و نا معلوم و غیر قابل اختتام برای همیشه برای آمریکا است. اکنون سربازان آمریکایی در افغانستان می جنگند که پس از حملات تروریستی «یازدهم ماه سپتامبر سال «2001» به ظاهر متفق القول متولد شده یا بوجود آورده شده است؛ از مدت ها قبل مردم آمریکا از جنگ خسته شده اند نظر سنجی (YOU GAVE) در ماه جولای سال «2002» نشان داد که «46» درصد آمریکایی ها به شدت از خروج نیروهای خود از افغانستان حمایت میکنند؛ «30» درصد دیگر آمریکایی ها اظهار داشتند که تا حدودی خروج نیروها را تا بید میکنند؛ اما این «76» درصدی فریبده است با توجه به این واقعیت که آمریکا ارتش دواطلبانه دارد و تلفات آمریکایی ها در افغانستان بصورت پراکنده باقی مانده است. این موضوعی نیست که مردم نسبت به آن اشتیاق داشته باشند؛ یک نارضایتی

نا خوشایند یا با انصراف از کار یا فقط عدم علاقه سازگار است؛ برعکس کسانی که در نهاد امنیت ملی هستند و با شور و حرارت از جنگ حمایت میکنند؛ قادر به خنثی کردن و یا معزول کردن رهبران سیاسی نیز هستند «رهبرانی» که اگر خواهان عقب نشینی از جنگ باشند چنانچه که در زمان «زعامت پارک اوپاما» و «دونالد ترامپ» با وجود تلاش های ریاست جمهوری بخاطر عقب نشینی از افغانستان و خاور میانه بزرگ با مقاومت نخبگان پیرو سیاست خارجی آمریکا مواجه شدند؛ قسمیکه این نخبگان هرگونه عقب نشینی را یک شکست تحقیر آمیز بخود می پنداشتند.

«ترامپ» تلاش کرد تا اگر بتواند اختلافات موجود بین تمایل خود و این نخبگان متعهد به سیاست خارجی آمریکا را با حذف و بیرون کشیدن نیروهای نظامی از افغانستان حل و فصل کند و آن اینطور که تفکر و یا اندیشه دولت او این بود که با بیرون کردن ارتش و آژانس های اطلاعاتی ایالات متحده از افغانستان؛ طالبان را وادارد که از جنگ دست کشند و به این ترتیب آنها را مطیع و تسلیم و تسخیر کند روی این اصل میخواست زمینه را برای عقب نشینی و یا خروج نیروهای نظامی آمریکا از افغانستان آماده کند؛ اولویت ویژه با استفاده از شبه نظامیان افغان توسط «سی آی ای» مطمح نظر بود و یا که سبک و سنگین میشد. با این اعتقاد که این امر منجر به جنگ پایدارتر میشود که نیاز به مشارکت سربازان آمریکایی در جنگ نیست یا به عباره دیگر اگر احیاناً جنگ هر قدر شدت نیز کسب کند نیاز به مشارکت سربازان آمریکایی دیده نمیشود.

در گزارش؛ قابل دسترس که توسط خبرنگار اندریو کویلتی پیشکش شده است؛ نتایج وحشتناک این سیاست را مستند میکند، واحد های شبه نظامی افغان معروف به (01) و (02) بعنوان جوخه های مرگ عمل کرده و حملاتی شبانه را علیه غیر نظامیان آغاز کرده اند که کنون این حملات به قتل عام تبدیل شده است؛ که بسیاری از این حملات به مدارس مذهبی و مدارس مشهور صورت گرفته و منجر به مرگ کودکان سنین مکتب یا هشت سالگی شده است.

حسب گفته ای کویلتی، باشندگان چهار محل و یا منطقه واقع در ولایت وردک اعم از سرخ، چاک، سیدآباد و ودیمیر داد از یک سلسله قتل عام ها و اعدام ها، ناپدید شدن های اجباری، حمله به مراکز صحتی و یا درمانی حکایه کردند و نیز از حملات هوایی بر خانه های خانواده های معروف و ساکنین افراد غیر نظامی صحبت کردند. بگفته این باشندگان، قربانیان در جنگ به ندرت طالبان بودند یعنی که شمار بسیار کم طالبان ناشی از این حملات هوایی جان خود را از دست داده اند؛ با اینحال واحدهای افغان و سران آمریکایی آنها هرگز مسولیت علنی همچو قتل عام ها را علناً نه پذیرفته اند و یا که از همچو حملات انکار و ورزیده اند.

کویلتی گزارش میدهد: که این همه حملات توسط شبه نظامیان افغان صورت میگیرد یعنی توسط آنها یک خراج از کنترل و یا نظارت دولت افغانستان هستند، و در همکاری نزدیک با کارمندان آمریکایی اند؛ آمریکایی های که آنها را در معرفت و در مهارت به عمال دیکتاتور پیشرفته آموزش داده و آنها را مستقیماً به اجرای همچو فعالیت ها هدایت و دستور داده و یا که میدهد. مشاوران آمریکایی مربوط به «سی آی ای» این واحد ها را با نام مستعار و یا با استفاده از بکار بردن علایم مرموز بویژه با خود در ارتباط قرار میدهند؛ یا که با آنها تماس میگیرند؛ آنها یعنی آمریکایی ها نه تنها که این واحد های افغان را آموزش میدهند بلکه اهداف انتخاباتی خود را نیز توسط آنها برآورده می سازند. آمریکایی ها این واحد های افغان را «چک پات = Jockpots» می نامند. البته که آمریکایی ها جزئیات توجیهات را قبل از ما موریت به اینها صادر میکنند و در زمان حمله و یا تهاجم این شبه نظامیان را در زمین همراهی میکنند. این واحد های افغان و آمریکا بی ها شبانه توسط هلی کوپتر های آمریکایی به قرا و دهات دور افتاده منتقل میشوند و هواپیما های تهاجمی آمریکایی در حالی که حملات خود را انجام میدهند به بالای سر خود معلق میشوند و قدرت آتش کننده ای را فراهم میکنند که گاهی هم به کلینیک های صحتی یا لیلیه ها؛ مکاتب یا خانه های غیر نظامیان آتش می افشانند یا بر آنها تهاجم می برند.

علیرغم توضیح ویا ارایه گزارش های دقیق و حساب شده از جنایات جنگی به رهبری آمریکا؛ گزارش بدست آمده با سکوت نزدیک رسانه های آمریکایی روبرو شده است **جک تاپر» Jake Tapper** از سی ان ان (CNN) مقاله ای را بازتوییت کرده است؛ اما در غیر اینصورت نشانه های کمی وجود دارد که رسانه های آمریکایی به آن اهمیت میدهند. همانطور که در گزارش آمده است **راین گریمس» Ryan Grims** خبرنگار متذکر میشود: **دوروز** از انتشار این داستان میگذرد و رسانه های عمده به ارتباط جریان اصلی این موضوع سکوت کرده اند. کنون تصور کنید که اگر رسانه ها با **کشتار مای لای (My Lai = قریه دروینتام** که مردم آن توسط نیروهای متجاوز آمریکا قتل عام شدند تفصیل توسط این قلم) اینگونه برخورد میکردند {در حقیقت، مطبوعات جریان اصلی یک سال قبل از شکستن سکوت **سیمور هرش» Seymour Hersh** و اخبار ناپسند اخبار اخطارهای **ران ریدنور» Ron Ridenhour**، **افشاگر رون ریدنور** در مورد **لای من**، نشستند. **گریم» Grim = محقق و نویسنده آمریکایی** همچنان اظهار داشت که دولت **«بایدن»** آیا ممکن است که بخواهد عوامل این جنایات جنگی ادعا شده را به میز عدالت برساند؟ او یعنی **گریم** می افزاید که یکی از صریح ترین مدافعان از نظر جلب حقوق خوب به جنگ **اریل هانس** بوده است که به صفت مدیر اطلاعات ملی **«جوبایدن»** تقرر خواهد یافت؛ وی توانایی کشف کسی را دارد که در این عملیات به رهبری **«سی آی ای»** نقش داشته که باید آنرا به دادگاه تحویل دهد؟

با توجه به عدم موفقیت دولت **«اوباما»** در پی جنایات جنگی؛ که توسط **«سی آی ای»** در زمان **جورج دبلیو بوش** مرتکب شد این یک امید فراموش شده است؛ افزون بر آن **«بایدن»** خود در مورد افغانستان موقف مبهم دارد؛ بگونه ای که او خود **«ترامپ»** را ذهنیگر میدانند. همانطور که **اندربوواسویچ» Andrew Bacevich** ریس انستیتوت **کووینی (Quincy)** در اوایل ماه جاری در کتاب تحت عنوان **«ملت»** یا داشت کرد؛ **«بایدن»** میخواهد هر دو راه را در مورد جنگ افغانستان داشته باشد؛ **«بایدن»** گهگاهی میگوید: که این «جنگ ها» برای همیشه باید پایان یابد؛ اما همچنین او میگوید که آمریکا نیاز به نگهداشتن تعداد زیاد نیروها در افغانستان دارد. همانطور که **واسویچ** مشاهده میکند **«بایدن»** پیشنهاد میکند که اعلام کند که طولانی ترین جنگ در تاریخ آمریکا به پایان رسیده است؛ درحالیکه بطور همزمان از ادامه آن استفاده میکند؛ حمایت **«بایدن»** از یک رد پای سبک نظامی میتواند او را به راحتی به همان موقعیت **«ترامپ»** برساند. استفاده از ادامه عملیات های پنهانی سیاه برای حفظ قدرت آمریکا در افغانستان با حد اقل استفاده از نیروهای یک دست؛ این دستور العمل برای کشتارهای بیشتری است.

ملت:

کارتر **مالکاسیان (Carter Malkasian)** تحلیلگر پیشکسوت افغانستان ماه گذشته در واشنگتن پست نوشت و یک مورد قانع کننده بیان کرد یعنی که در مورد موضوع قابل بحث تحلیل همه جانبه و قناعت کننده ارایه کرد؛ که ایالات متحده با «انتخاب قاطع» بین عقب نشینی کامل تا ماه مه با نگهداشتن (2500) سرباز در افغانستان برای انجام عملیات ضد شورش و تروریسم و یا که تلاش برای جلوگیری از فروپاشی دولت افغانستان تردیدی نیست که عقب نشینی به مفهوم پایان دولت افغانستان است که ایالات متحده «19» سال از آن حمایت کرده است.

مالکاسیان روشن می سازد که عملیات ضد تروریسم صرفاً یک تمرین جلوگیری از شکست و بدون چشم انداز پایان جنگ است. با توجه به هزینه های عظیم اخلاقی این ضد تروریسم که توسط گزارش انترسپیت توصیف نشده است؛ بحث برای عقب نشینی کامل قوی تر میشود. احتمالاً **«بایدن»** با استفاده از سیاست لگد زدن به روسای جمهور قبلی بمنظور دفع از تهاجم

از عملیات های پنهانی « سی آی ای » حمایت کند و آنرا ویا به ادامه آن عملیات ها بپردازد؛ اما آمریکایی ها هیچ توهمی نباید داشته باشند که این به معنی تداوم جنایات وحشتناک جنگی در درگیری است که نمیتوان بیروز آن شد .

چند سطر در مورد نویسنده این مقاله :

Jeet Heer

خبرنگار امور ملی در *The Nation* و نویسنده کتاب عاشق هنر: ماجراهای *Francoise Mouly* در کمیک با *Art Spiegelman* (2013) و *Essays and Sweet Lechery: Reviews* (2014) است

----- با تقدیم سلامها «2021-01-16»